

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2020/1 LSF 136 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Udskydelse af solnedgangsklausul)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2020-731-0071

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven

(Udskydelse af solnedgangsklausul)

§ 1

I lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Skærpet straf for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19 og blokering af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19) foretages følgende ændring:

1. I § 4, *stk. 4*, ændres »1. marts 2021« til »1. januar 2022«.

§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets indhold**
 - 2.1. Gældende ret**
 - 2.1.1. Straffelovens § 81 d*
 - 2.1.2. Retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6*
 - 2.1.3. Udlændingelovens § 22, nr. 9*
 - 2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning**
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer mv.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Det følger af § 4, stk. 4, i lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Skærpet straf for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19 og blokering af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19), at straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., retsplejelovens § 791 d, stk. 6, og udlændingelovens § 22, nr. 9, som disse blev affattet ved ændringsloven, ophæves den 1. marts 2021.

Straffelovens § 81 d sikrer en markant skærpelse af straffen for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark. Retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, giver politiet mulighed for på en effektiv måde at iværksætte blokeringer af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark. Udlændingelovens § 22, nr. 9, indebærer, at udlændinge, der idømmes en ubetinget frihedsstraf fastsat efter strafskærpelsesbestemmelsen i straffelovens § 81 d, kan udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Danmark befinder sig på nuværende tidspunkt fortsat i en covid-19-epidemi. Sundhedsmyndighederne vurderer, at der er en høj grad af uforudsigelighed om epidemiens videre udvikling og dermed også

tidshorisonten for epidemiens afslutning. Tidshorisonten for covid-19-epidemien afhænger af en række faktorer, som for eksempel tilgængeligheden af vacciner, varigheden af vaccinerne effekt samt udviklingen i virussens smitsomhed. Ifølge Statens Serum Institut vil en stor del af befolkningen være modtagelig for smitte med covid-19 i januar, februar og marts 2021, og der forventes derfor fortsat et stort pres på sundhedsvæsenet i januar 2021 og frem til april 2021. Statens Serum Institut vurderer, at på trods af øget udrulning af vacciner vil coronavirus stadig være i omløb i Danmark i efteråret 2021.

Der har i efteråret og vinteren 2020 kunnet konstateres en alvorlig stigning i antallet af dagligt nye bekræftede covid-19-smittede i Danmark i forhold til sommeren 2020. Den stigende smittespredning og fremkomst af mere smitsomme virusvarianter har nødvendiggjort, at regeringen løbende har måttet indføre nye covid-19-tiltag.

Under covid-19-epidemien i Danmark er der desværre set en række eksempler på kriminalitet, som har baggrund i eller sammenhæng med epidemien. Det gælder ikke mindst svigagtig udnyttelse af hjælpepakkerne, hvor myndighederne modtager et stadigt stigende antal anmeldelser. Dette indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at det danske samfund grundlæggende stadig ser ind i et kriminalitetsbillede, som svarer til det, der i foråret 2020 nødvendiggjorde lov nr. 349 af 2. april 2020.

Det hverken kan eller skal accepteres, at borgere og virksomheder på denne måde udnytter covid-19-epidemien til at begå strafbare handlinger. Justitsministeriet finder derfor, at der fortsat – også efter den 1. marts 2021 – er behov for en lovgivningsmæssig ramme, som giver mulighed for en effektiv og markant strafforfølgning af kriminelle, der begår lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark. Det gælder ikke mindst i forhold til hjælpepakkerne, hvor det er afgørende, at disse ikke udnyttes svigagtigt.

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund, at solnedgangsklausulen i lovens § 4, stk. 4, udskydes til den 1. januar 2022. Dette vil medføre, at straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, og udlændingelovens § 22, nr. 9, automatisk ophæves den 1. januar 2022, medmindre Folketinget beslutter at forlænge gyldighedsperioden.

Nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med, at regeringen forud for fremsættelsen af nærværende lovforslag har fremsat et forslag om at ophæve revisionsbestemmelsen i § 4, stk. 3, i lov nr. 349 af 2. april 2020.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Skærpet straf for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19 og blokering af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19) trådte i kraft den 2. april 2020.

Det følger af lovens § 4, stk. 4, at straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, samt udlændingelovens § 22, nr. 9, som disse bestemmelser er affattet ved lovens § 1, nr. 1, § 2, nr. 1, § 2, nr. 2, og § 3, nr. 1, ophæves den 1. marts 2021. Det forudsættes i forarbejderne til bestemmelsen, at der

forud for en eventuel videreførelse af loven foretages en vurdering af, om det på baggrund af den faktiske situation i relation til covid-19-epidemien i Danmark er relevant at videreføre lovens bestemmelser, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 157 som fremsat, side 11.

2.1.1. Straffelovens § 81 d

2.1.1.1. Det følger af straffelovens § 81 d, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119-122, 133-134 b, 135, 144, 161 og 163, § 172, jf. § 171, stk. 1, § 189, § 247, stk. 2, § 263, stk. 1 og stk. 3, jf. stk. 1, § 263 a, § 285, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a, 278, 279, 279 a, 280, 281, 282 og 283, § 286, jf. §§ 276, 276 a, 278, 279, 279 a, 280, 281, 282 og 283, § 287, stk. 1, jf. §§ 276, 276 a, 278, 279, 279 a, 280, 281, 282 og 283, samt §§ 288-290, 290 a og 293, § 299, stk. 2, og §§ 300 a, 301 og 303, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark. Bestemmelsen omfatter primært formueforbrydelser, idet en række lovovertrædelser, der vedrører forbrydelser mod den offentlige myndighed mv. samt den offentlige orden og fred, dog også er omfattet.

Det forudsættes i forarbejderne til bestemmelsen, at straffniveauet for overtrædelse af de i straffelovens § 81 d, stk. 1, nævnte lovovertrædelser som udgangspunkt skal forhøjes til omkring det dobbelte i forhold til den straf, der ville være fastsat af domstolene for tilsvarende overtrædelser, der ikke har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 157 som fremsat, side 13.

Bestemmelsens anvendelse forudsætter, at lovovertrædelsen helt eller delvis skal have været motiveret af eller have til formål at udnytte den situation, som covid-19-epidemien i Danmark har medført. Det vil ifølge forarbejderne bero på en konkret vurdering af den begåede lovovertrædelse, herunder særligt overtrædelsens karakter, formål og kontekst, om betingelsen er opfyldt. Det må dog i almindelighed antages, at betingelsen er opfyldt, hvis overtrædelsen vedrører hjælpepakker til imødegåelse af skadevirkninger ved covid-19-epidemien eller værnemidler såsom håndsprit og mundbind eller andre knappe ressourcer i den konkrete situation.

Det vil derimod have formodningen imod sig, at f.eks. overtrædelser vedrørende værnemidler, der ikke udgør en knap ressource i den konkrete situation, vil være motiveret af eller have til formål at udnytte situationen. Det blotte forhold, at der stjæles værnemidler i en sådan situation, vil således ikke indebære, at overtrædelsen vil være omfattet af strafskærpelsen i straffelovens § 81 d, stk. 1, jf. bl.a. justitsministerens besvarelse af 30. marts 2020 af spørgsmål nr. 85 fra Folketingets Retsudvalg til L 157.

Efter straffelovens § 81 d, stk. 2, kan straffen forhøjes således, at den bliver fire gange så høj, såfremt en af de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser har fundet sted under sådanne omstændigheder, at der uberettiget er opnået eller søgt opnået lån, kredit, støtte, tilskud eller lignende kompensation fra hjælpepakker til imødegåelse af skadevirkninger ved covid-19-epidemien.

Ved udmåling af tillægsbøde efter straffelovens § 50, stk. 2, i forbindelse med overtrædelser omfattet af straffelovens § 81 d, stk. 2, skal der lægges vægt på den opnåede eller tilsigtede vinding, jf. § 81 d, stk. 3.

Det forudsættes i forarbejderne til bestemmelsen, at straffniveauet for overtrædelser omfattet af straffelovens § 81 d, stk. 2, skal være fire gange så højt i forhold til den straf, der ville være fastsat af domstolene

for tilsvarende overtrædelser, der ikke har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 157 som fremsat, side 15. Det er endvidere forudsat, at tillægsbøden efter straffelovens § 81 d, stk. 3, skal skærpes tilsvarende.

Bestemmelsen omfatter ifølge forarbejderne »hjælpepakker til imødegåelse af skadevirkninger ved covid-19-epidemien«, hvilket dækker over de erhvervs- og jobrettede tiltag mv., som regeringen har lanceret med henblik på at afbøde de negative økonomiske konsekvenser af spredningen af covid-19 for danske lønmodtagere, arbejdspladser og virksomheder. Det bemærkes, at begrebet herved er dynamisk og omfatter hjælpepakker, uanset om disse er vedtaget før eller efter lovens vedtagelse.

Det følger herudover af straffelovens § 81 d, stk. 4, at det ved fastsættelse af straf for lovovertrædelser, som ikke er omfattet af bestemmelsens stk. 1 eller 2, i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark.

2.1.1.2. Rigsadvokaten har oplyst, at der i perioden fra den 2. april 2020, hvor bestemmelsen trådte i kraft, og frem til den 14. november 2020 ses at være afsagt 30 domme, hvor strafskærpelsen i straffelovens § 81 d er anvendt. 27 af disse domme vedrører overtrædelse af straffelovens § 81 d, stk. 1, mens en vedrører straffelovens § 81 d, stk. 2, og to er uspecificerede. Det bemærkes, at opgørelserne er baseret på tal fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS), som bygger på politikredsens manuelle registreringer af anvendelsen af straffelovens § 81 d. Opgørelserne er derfor behæftet med en vis usikkerhed, idet POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Således vil der kunne ske ændringer afhængigt af tidspunktet for udtrækket af oplysningerne i opgørelsen, idet der f.eks. kan forekomme efterregistreringer, ligesom dommene kan være anket.

Som eksempel på en dom, hvor strafskærpelsesbestemmelsen i straffelovens § 81 d er anvendt, kan der henvises til Østre Landsrets dom af 26. oktober 2020 i en sag vedrørende svindel med hjælpepakker. Tiltalte blev i landsretten idømt 2 år og 3 måneders fængsel samt en tillægsbøde på 1.275.000 kr. for overtrædelse af straffelovens § 289 a, ved under særdeles skærpende omstændigheder at have indsendt ansøgninger om lønkompensation til Erhvervsstyrelsen med henblik på at få udbetalt 427.500 kr. i henhold til lønkompensationsordningen til virksomheder i økonomisk krise i forbindelse med covid-19-epidemien, selvom han vidste, at hans virksomhed ikke var berettiget hertil. Tiltalte blev endvidere efter sin erkendelse fundet skyldig i to tilfælde af dokumentfalsk af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 171, jf. § 172, stk. 2, ved i forbindelse med ansøgningen om lønkompensation at have gjort brug af falske ansættelseskontrakter. Samtlige forhold blev henført under straffelovens § 81 d, stk. 2, jf. stk. 1.

Landsretten skærpede herved Københavns Byrets dom af 19. august 2020, hvorved tiltalte i 1. instans var idømt 1 år og 6 måneders fængsel samt en tillægsbøde på 1.000.000 kr. Landsretten lagde herved vægt på det i forarbejderne til straffelovens § 81 d anførte om baggrunden for og formålet med bestemmelsen, herunder at der med bestemmelsen er tilsigtet en markant skærpelse af straffen for lovovertrædelser, der har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark, sammenholdt med de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) har endvidere oplyst, at der pr. 8. december 2020 er modtaget i alt 178 anmeldelser om svig i forbindelse med covid-19 hjælpepakkerne. Anmeldelserne vedrører et samlet beløb på ca. 63.000.000 kr., mens der samlet er beslaglagt

ca. 10.700.000 kr. Størstedelen af anmeldelserne vedrører lønkompensationsordningen, hvor der bl.a. er blevet ansøgt om kompensation for fiktive og tidligere medarbejdere.

2.1.2. Retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6

2.1.2.1. Det fremgår af retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., at der kan ske blokering af en hjemmeside, hvis der er grund til at antage, at der fra hjemmesiden begås en overtrædelse af straffelovens §§ 161, 163, 171 eller 189, § 263, stk. 1, eller §§ 263 a, 276, 278-283, 289-290 a, 300 a, 301 eller 303, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark.

Bestemmelsens anvendelse forudsætter, at hjemmesiden på blokeringstidspunktet har et indhold, der udgør en overtrædelse af en af de i bestemmelsen nævnte lovovertrædelser, jf. Folketingets Retsudvalg 2019-20, L 157, Bilag 7.

Efter retsplejelovens § 791 d, stk. 6, kan politiet træffe beslutning om blokering i de tilfælde, hvor indgrebs øjemed i medfør af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebs iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, og om det kan opretholdes. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke have været foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Bestemmelsen indebærer, at politiet kan iværksætte indgrebet ud fra en øjemedsbetragtning, når blokeringen sker efter retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt.

2.1.2.2. Rigspolitiet har oplyst, at der i perioden fra den 2. april 2020, hvor retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, trådte i kraft, og frem til den 13. november 2020 er identificeret 214 anmeldelser vedrørende 39 hjemmesider, hvor der er sket blokering med hjemmel i retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt. 213 af disse anmeldelser vedrører phishing, mens én anmeldelse vedrører overtrædelse af straffelovens §§ 189 og 279. Det bemærkes, at opgørelsen er baseret på tal fra politiets sagsstyringssystem (POLSAS), hvor der er søgt på en kombination af journalkoder i kombination med phishing som søgenøgle. Opgørelserne er derfor behæftet med en vis usikkerhed, idet POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentligt statistiksystem. Således vil der f.eks. kunne ske ændringer, hvis en sag ændrer karakter som følge af efterforskningen.

Syv af de 39 iværksatte blokeringer er iværksat efter rettens kendelse, mens de resterende 32 blokeringer efter retsplejelovens § 791 d, stk. 6, er iværksat ud fra en øjemedsbetragtning med efterfølgende forelæggelse for retten.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at muligheden for blokering af hjemmesider efter retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., er et særdeles brugbart redskab for politiet til at forebygge ny kriminalitet og forstyrre igangværende kriminalitet. Endvidere er det af stor betydning for bestemmelsens praktiske anvendelighed, at politiet efter retsplejelovens § 791 d, stk. 6, har mulighed for at iværksætte blokering på øjemedet med efterfølgende forelæggelse for retten. Det er således Rigspolitiets vurdering, at retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, resulterer i færre fuldbyrdede forhold – både i forhold til borgeren, der bliver udsat for phishing og i forhold til den afledte kriminalitet i form af indbrud i netbank, misbrug af kortoplysninger mv.

2.1.3. Udlændingelovens § 22, nr. 9

2.1.3.1. Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 9, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf, der er fastsat efter straffelovens § 81 d.

Tilsvarende kan udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, og udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mindre end 5 år, udvises af de i udlændingelovens § 22, nr. 9, anførte grunde, jf. henholdsvis udlændingelovens § 23, nr. 1, og § 24, nr. 1.

En udlænding vil således – uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset den pågældendes opholdsgrundlag – efter en konkret vurdering kunne udvises, hvis den pågældende idømmes ubetinget frihedsstraf, der er fastsat efter straffeskærpelsen i straffelovens § 81 d.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, vil en udlænding således skulle udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. For udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning dog kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

2.1.3.2. Rigsadvokaten har oplyst, at der i perioden fra den 2. april 2020, hvor bestemmelsen trådte i kraft, og frem til den 16. november 2020 er sket udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 9, i 11 sager. Der er herudover nedlagt påstand om udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 9, i tre verserende sager ved domstolene. Det bemærkes, at opgørelsen er baseret på de regionale statsadvokaters manuelle optællinger.

2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det nærmere fremgår under pkt. 1 ovenfor, vurderer sundhedsmyndighederne, at Danmark på nuværende tidspunkt fortsat befinder sig i en covid-19-epidemi, og at coronavirus alt andet lige må forventes stadig at være i omløb i Danmark i efteråret 2021.

Der har i efteråret 2020 kunnet konstateres en alvorlig stigning i antallet af dagligt nye bekræftede covid-19-smittede i Danmark i forhold til sommeren 2020. Den stigende smittespredning har nødvendiggjort, at regeringen løbende har måttet indføre nye covid-19-tiltag.

Som det endvidere nærmere fremgår under pkt. 2.1.1.2, 2.1.2.2 og 2.1.3.2 ovenfor, har straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, og udlændingelovens § 22, nr. 9, siden bestemmelseernes ikrafttræden den 2. april 2020 været anvendt en række gange. Hertil kommer, at SØIK pr. 8. december 2020 har modtaget i alt 178 anmeldelser om svig i forbindelse med hjælpepakkerne for et samlet beløb af ca. 63.000.000 kr. Der kan således fortsat konstateres eksempler på kriminelle, som udnytter den alvorlige og ekstraordinære situation, Danmark som land befinder sig i, for egen vindings skyld.

Justitsministeriets finder derfor, at der fortsat – også efter den 1. marts 2021 – er behov for en lovgivningsmæssig ramme, som sikrer en effektiv og markant strafforfølgelse af lovovertrædelser med

baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark. Det gælder ikke mindst i forhold til hjælpepakkerne, idet det er afgørende, at disse ikke udnyttes svigagtigt.

Justitsministeriet er opmærksom på, at værnemidler såsom håndsprit og mundbind ikke på nuværende tidspunkt udgør knappe ressourcer. Det vil derfor have formodningen imod sig, at lovovertrædelser vedrørende sådanne værnemidler vil være omfattet af strafskærpsen i straffelovens § 81 d, stk. 1. Efter Justitsministeriets vurdering er der dog en risiko for, at disse eller andre værnemidler eller f.eks. en vaccine mod covid-19 vil kunne blive knappe ressourcer, ligesom covid-19-epidemien fortsat vil kunne afføde nye kriminalitetsformer, så længe Danmark befinder sig i en alvorlig og sårbar situation.

Sammenfattende er det Justitsministeriets vurdering, at det danske samfund i en overskuelig fremtid fortsat ser ind i et kriminalitetsbillede, som svarer til det, der i foråret 2020 nødvendiggjorde lov nr. 349 af 2. april 2019. Efter ministeriets opfattelse er der således – i lyset af den fortsat usikre situation vedrørende covid-19 i Danmark – behov for foreløbigt at videreføre de regler, der blev indført med loven.

Det foreslås på denne baggrund, at solnedgangsklausulen i lovens § 4, stk. 4, udskydes, således at bestemmelserne i straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, og udlændingelovens § 22, nr. 9, ophæves automatisk den 1. januar 2022.

Ved valget af denne dato lægger Justitsministeriet på den ene side vægt på, at de omfattede bestemmelser ikke bør gælde i længere tid, end de faktiske forhold i relation til covid-19-epidemien tilsiger. På den anden side lægger ministeriet vægt på, at situationen fortsat er usikker, og at Folketinget bør have tid og reel mulighed for – inden for en ordinær folketingssamling – at vurdere det fortsatte behov for bestemmelserne, herunder i lyset af en eventuel udvikling i efteråret 2021.

Ændringen vil have den effekt, at de pågældende bestemmelser vil være gældende frem til den 1. januar 2022, hvor de automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge gyldighedsperioden. Dette indebærer, at Folketinget inden den 1. januar 2022 igen skal tage stilling til, om covid-19-epidemien og kriminalitetsbilledet fortsat vurderes at nødvendiggøre en opretholdelse af lovens bestemmelser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om at forlænge perioden for strafskærpselserne fra den 1. marts til og med den 31. december 2021 for de i § 81 d opregnede bestemmelser kan potentielt få økonomiske konsekvenser på Justitsministeriets område.

Sundhedsmyndighederne vurderer, at der er en høj grad af uforudsigelighed om epidemiens videre udvikling og dermed også tidshorizonten for epidemiens afslutning. Lovforslagets økonomiske konsekvenser afhænger i høj grad heraf.

Det er derfor ikke muligt at kvantificere de økonomiske konsekvenser på nuværende tidspunkt. Justitsministeriet estimerer imidlertid på et foreløbigt og yderst usikkert grundlag, at en forlængelse af perioden for strafskærpselserne vil kunne gå fra at have meget begrænsede økonomiske konsekvenser til at medføre

merudgifter på i omegnen af 30 mio. kr. årligt i 2022-2024. Det skal dog understreges, at udgifterne i høj grad vil afhænge af udviklingen i covid-19-epidemien, herunder om epidemien aftager i løbet af foråret. Udgifterne kan således også vise sig højere, hvis ikke epidemien aftager i løbet af foråret.

Der vil blive taget stilling til de økonomiske konsekvenser samt håndteringen heraf, når der er overblik over covid-19-epidemiens udvikling.

Lovforslaget forventes ikke i øvrigt at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Udkastet til lovforslag er i perioden fra den 8. december 2020 til den 4. januar 2021 sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Advokatrådet, Akademikerne, Amnesty International, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BL – Danmarks Almene Boliger, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW – Institut for Ledelse, Politik og Filosofi, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Tekniske Universitet – DTU Diplom – Center for Diplomingeniøruddannelse, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervslejerens Landsorganisation, Finans Danmark, Finans & Leasing, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen – Århus Universitet, HK, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Justitia, KL, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, PROSA, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for

Digital Sikkerhed, samtlige kommuner, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet – Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Sø- og Handelsretten, Aalborg Universitet – Juridisk Institut – Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Retshjælp, Aarhus Universitet – Juridisk Institut.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det er ikke muligt at kvantificere de økonomiske konsekvenser på nuværende tidspunkt. Justitsministeriet estimerer imidlertid på et foreløbigt og yderst usikkert grundlag, at en forlængelse af perioden for strafskærpselserne vil kunne gå fra at have meget begrænsede økonomiske konsekvenser til at medføre merudgifter på i omegnen af 30 mio. kr. årligt i 2022-2024. Det skal dog understreges, at udgifterne i høj grad vil afhænge af udviklingen i covid-19-epidemien, herunder om epidemien aftager i løbet af foråret. Udgifterne kan således også vise sig højere, hvis ikke epidemien aftager i løbet af foråret.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Overimplementering	JA	NEJ X

af EU-retlige minimums- forpligtelser	
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af § 4, stk. 4, i lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Skærpet straf for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19 og blokering af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19), at straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, samt udlændingelovens § 22, nr. 9, som disse er affattet ved loven, ophæves den 1. marts 2021.

Det foreslås, at bestemmelsen i lovens § 4, stk. 4, ændres, således at straffelovens § 81 d, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., og stk. 6, samt udlændingelovens § 22, nr. 9, i stedet ophæves den 1. januar 2022.

Ændringen vil have den effekt, at bestemmelserne vil være gældende frem til den 1. januar 2022, hvor de automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge gyldighedsperioden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland. Færøerne har således pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, mens der for Grønland gælder en særlig kriminallov. Derudover har Færøerne og Grønland egne retsplejelove. Det vil derfor ikke være relevant at sætte loven i kraft for hverken Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 349 af 2. april 2020 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven (Skærpet straf for lovovertrædelser med baggrund i eller sammenhæng med covid-19 og blokering af hjemmesider, hvorfra der begås visse lovovertrædelser, som har baggrund i eller sammenhæng med covid-19) foretages følgende ændring:

§ 4 [...]

Stk. 4. Straffelovens § 81 d som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, retsplejelovens § 791 d, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, retsplejelovens § 791 d, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, og udlændingelovens § 22, nr. 9, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, ophæves den 1. marts 2021.

1. I § 4, *stk. 4*, ændres »1. marts 2021« til »1. januar 2022«.